

Hanna Szapiro

(ps. „Hanka Sawicka”)

Działaczka komunistyczna, organizatorka i przewodnicząca Związku Walki Młodych. W okresie współpracy niemiecko-sowieckiej w latach 1939-1941 związana była z ludzimi stalinowskimi grupkami komunistycznymi w Generalnym Gubernatorstwie, gromadzącymi się wokół konspiracyjnie wydawanych pisemek. Rodowiska te nie tworzyły partii, stosując się do decyzji Stalina zakazujących odbudowy rozwinętej w 1938 roku partii komunistycznej w Polsce. Po ataku Niemców na Związek Sowiecki to i wszystkie inne rodowiska komunistyczne, chcąc aktywnie wspomóc ZSRR, wezwały do natychmiastowej walki przeciw Niemcom. Szapiro współtworzyła wówczas redakcję komunistycznego „Biuletynu Radiowego”, od 24 czerwca 1941 r. drukującego komunikaty stalinowskiej propagandy, pochodzące z nasłuchu radia moskiewskiego. Od tego czasu rodowisko to nazywane było „Biuletynowcami”. Szapiro kierowała kolportażem „Biuletynu Radiowego”. Po utworzeniu Związku Walki Wyzwolczej, znalazła się w jego szeregach. W ZWW była także kierownikiem kolportażu pisma „Zwycięzcy”. Zamieszczano tam teksty przede wszystkim gloryfikujące Stalina i walkę Armii Czerwonej o wolność „wszystkich narodów podbitych przez Hitlera” oraz nawołujące zgodnie z ówczesnymi hasłami sowieckimi do natychmiastowej walki zbrojnej. Podobnie jak inni członkowie ZWW, w styczniu 1942 roku formalnie znalazła się w Polskiej Partii Robotniczej, tworzonej w myśl instrukcji Stalina przez przysłanego z Moskwy drogą lotniczą specjalnego grupę Marcelego Nowotki.

W lutym 1943 roku została redaktorem nowego konspiracyjnego pisemka komunistycznego „Walka Młodych”, co później wylansowano jako to samo z funkcją przewodniczącej w rzeczywistości nie istniejącego Związku Walki Młodych (ZWM).

18 marca 1943 r. została śmiertelnie ranna w czasie strzelaniny, oczekując na cyganego przez andarmerii niemiecką członka PPR Jana Strzeszewskiego „Wiktora”. Zmarła dzień później.